

Jelikož v daném případě strana se ústním sdělením nespokojila, proti pouhému ústnímu uvědomění se ohradila a výslovně ve stížnosti tento nedostatek doručení vytýká uvádějíc, že jí bylo zabráněno hájiti se proti nař. rozhodnutí, shledal nss, že porušena byla podstatná forma správního řízení a zrušil proto nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss.

Č. 6468.

Pozemková reforma: Ani vlastník ani pachtýř nemovitostí státem zabraných nemohou z uděleného svolení podle § 7 zák. záb. k pachtu odvozovati nárok na to, aby stp-ú po dobu pachtovní se zdržel všech disposic s pachtovanou půdou z důvodu jejího převzetí.

(Nález ze dne 9. dubna 1927 č. 3346.)

V ě c: Gejza A. a spol. (adv. Dr. Rud. Stejskal z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rudolf Vyšín) stran výpovědi z hospodaření.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím vypověděl žal. úřad st-lům hospodaření na nemovitostech tam blíže vyznačených.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost brojí proti nař. rozhodnutí námitkou, že výpovědi stojí v cestě smlouvy uzavřené stran prodeje dříví z vypovídaných nemovitostí, poněvadž schválením těchto smluv a neprohlášením řádně ohlášených smluv dle § 4 zák. z 12. února 1920 č. 118 Sb. za neplatné se stpů zavázal je respektovati a nemůže provádění jich výpovědí mařiti. Stojí tudíž stížnost na stanovisku, že jednak nepoužití oprávnění daného úřadu § 4 zák. č. 118/20, jednak schválení smluv znemožňuje po dobu trvání těchto smluv každou další disposici se zabraným majetkem, jehož se smlouvy týkají, a podepírá tento svůj názor ještě poukazem na obsah dohody uzavřené se stpů-em.

Stížnosti nebylo lze dáti za pravdu.

Dle schvalovací doložky na smlouvě, uzavřené s »Národní drevárskou priemyselnou úč. spol.«, na niž byla s určitými změnami původní smlouva z 26. září 1917 s Horno-zemplinskou průmyslovou akciovou společností přenesena, udělil stpů svůj souhlas dle § 7 zák. záb. k uzavření této smlouvy. Ze znění této doložky jest patrné, že žal. úřad neposuzoval přípustnost této smlouvy s hlediska § 4 zák. č. 118/20, nýbrž s hlediska § 7 zák. záb. a jdou proto veškeré námitky stížnosti budované na ustanovení § 4 zák. č. 118/20 mimo.

Bylo proto jen zkoumati, pokud udělení souhlasu dle § 7 stojí v cestě výpovědi, vztahující se na nemovitosti, stran kterých ony smlouvy byly uzavřeny.

Tu však nebylo lze názoru stížností hájenému přisvědčiti. Schválení pachtu nemá jiný význam, než že se jím právní jednání dosud neplatné stává platným jak v poměru obou kontrahentů, tak i vůči státu a že stpů při dalších svých úkonech nesmí již pacht ignorovati, nýbrž musí k němu vzítí zřetel.

Meze těchto ohledů nutno hledati, ježto § 7 zák. záb. o tom nic nestanoví, v zákonných předpisech o poz. reformě. Tu pak zákon náhradový podrobuje disposici své všechny nemovitosti zabrané, nerozeznává, kdo na nich hospodaří, zda vlastník sám či pachtýř a z jakého důvodu, a nepřihlíží ani k ujednané době pachtovní (§ 12 a 50 a).

Nelze proto míti za to, že by nemovitosti, k jichž pachtu bylo dáno svolení dle § 7 zák. záb., byly svolením tím zbaveny nexu záborového nebo osvobozeny od důsledků záboru po dobu pachtovní. Zákon však rozeznává co do formálního postupu při skutečném převzetí nemovitostí zabraných, ukládáje osobám na zabraném majetku hospodařícím za povinnost, pokud nejde o osoby na majetku zabraném hospodařící v důsledku právních jednání, jež dle §§ 7 a 18 zák. záb. jsou vůči státu bez právních následků nebo neplatná, ustoupiti státu teprve proti výpovědi právní moci nabyvší (§ 14 č. 3 § 20, odst. 3).

Z toho jde, že pachtýři, kteří hospodaří na zabraných nemovitostech v důsledku pachtovních smluv, jež se staly svolením dle §§ 7 a 18 zák. záb. vůči státu účinnými, resp. platnými, požívají zákonné ochrany potud, že stpů, chce-li i takové propachtované nemovitosti podrobiti svým dispozicím, musí pachtýřům nemovitosti ty dle předpisů části I c) zák. náhrad. vypovědět a smí exekuční odevzdání a vyklizení nemovitostí teprve po právní moci výpovědi té požadovati, čehož by jinak nebylo třeba, kdyby pachtovní smlouvy nebyly vůči státu účinné, resp. platné. Nemohou proto ani vlastník ani pachtýř nemovitostí státem zabraných z uděleného svolení dle § 7 zák. záb. k pachtu odvozovati nárok na to, aby stpů respektoval dobu pachtovní a po dobu tu zdržel se všech disposic s pachtovanou půdou z důvodu jejího převzetí.

Výměr stpů-u z 23. srpna 1921, jímž smlouva mezi s.-li a firmou »Nationale Holzindustrie A. G. in Budapest« o exploitaci lesů byla schválena, obsahuje pak mimo to v bodu 3 ustanovení, že z uděleného souhlasu nepřísluší firmě více práv než osobě na zabraném majetku hospodařící. Také dohoda, resp. dodatek k ní, jehož se stížnost dovolává, nestanoví v bodu VII. nic více, než stpů bude ve své příslušnosti souhlasiti se smlouvami na těžbu dřevních hmot lesů patřících velkostatkům v dohodě uvedeným, pokud tyto těžby byly min-em zeměd. schváleny, resp. povoleny anebo povoleny budou; dohoda ona neobsahuje tudíž žádného závazku žal. úřadu, že tento se má zříci ohledně pozemků, jež tvoří předmět těchto smluv, oprávnění daných mu zákony o poz. reformě.

Č. 6469.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Pozemková reforma: I. * Převod deskového statku nastává ve smyslu pat. č. 83/1915 z. česk. o vybírání dávky z přírůstku hodnoty teprve v tu dobu, kdy se mu dostalo schválení podle zák. č. 32/1918, a to i tehdy, jde-li o statek podrobený záboru podle zákona č. 215/1919. — II. Platnost předpisu § 1 zák. č. 32/18 o obstavení velkostatků nebyla zrušena zákonem záborovým.

(Nález ze dne 9. dubna 1927 č. 7384.)